

Шукайте нас тут: <http://www.kmpzt.org.ua>

**МІХЕІЛ СААКАШВІЛІ ЗВЕРНУВСЯ ДО КРИВОРІЖЦІВ:
«ДАВАЙТЕ МИ БУДЕМО НАСТУПАТИ!» - І У ВІДПОВІДЬ
КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГРУЗІЇ ОТРИМАВ... ЯЙЦЕМ**

(Читайте на 3-й стор.)

Жителі міста вимагають творення територіальної громади відповідно до Конституції України

У відповідь на проведення підлаштованих міською владою із залученням працівників бюджетної сфери так званих громадських слухань із затвердження змін в Статуті територіальної громади група небайдужих громадян цими днями заявила про злочинний характер таких дій. 22 червня о 9-ій годині більше 30 криворіжців зібралися біля будівлі міськради, щоб підписати попередження та вимоги до місцевих органів влади щодо затвердження статуту територіальної громади в м. Кривий Ріг та висунути вимоги про встановлення конституційного ладу на території адміністративно-територіальної одиниці м. Кривий Ріг.

ВИМОГА

Про встановлення конституційного ладу на території адміністративно-територіальної одиниці міста Кривого Рогу

Підписані вимоги, адресовані міському голові, якого вони зазначають як особу, яка видає себе за головну посадову особу неіснуючої територіальної громади м. Кривий Ріг, посилаючись на конституційні норми, заявляють про те, що «Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності

територіальних громад... у містах...». У той же час статтею 318 Цивільного кодексу України визначено, що суб'єктами права власності є Український народ та інші учасники цивільних відносин, якими, відповідно до статті 2 цього Кодексу є держава Україна, Автономна Республіка Крим, територіальні громади та інші суб'єкти публічного права. Отже, територіальна громада є юридичною особою, власником та суб'єктом публічного права, як це існує у всьому світі.

З наведених нижче фрагментів вимоги можна бачити, на чому ґрунтуються її доводи:

«Статтею 143 Конституції України встановлено, що « 1. Територіальні громади ... міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності». Як видно з Витягу з Державного реєстру юридичних і фізичних осіб-підприємців №19538568 від 03.11.2014 р. Реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області, юридичної особи, власника Територіальної громади міста Кривий Ріг не існує...». «Первинним суб'єктом місцевого самоврядування, **основним носієм його функцій і повноважень** є територіальна громада міста за ч. 1 ст. 6. (Те-

риторіальні громади) ЗУ «Про місцеве самоврядування».

Згідно з ч. 1 ст. 5 ЗУ «Про місцеве самоврядування» система місцевого самоврядування включає: **територіальну громаду**; міську раду; міського голову; виконавчий орган міської ради.

Міське самоврядування є правом територіальної громади - жителів міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Фактично жодної територіальної громади - власника в державі Україна не створено, тому, починаючи з 28.06.96 року і до цього часу республіка (лат. мовою - справа громади) Україна проголошена, але не відбулася як справа громади.

У зв'язку з цим, згідно з ч. 1 ст. 140, ч. 1 ст. 142 та ч. 1 ст. 143 Конституції України, за відсутності **територіальної громади** міста Кривого Рогу (**ОСОБИ-власника**), нікому утворити орган місцевого самоврядування, Криворізьку міську раду та виконавчий комітет Криворізької міської ради. Крім того, за відсутністю територіальної громади міста Кривий Ріг неможливо обрати міському голові очолити неіснуючий виконавчий комітет у відповідності з ч. 2 ст. 141 Конституції України.

...Тому 28.06.96 року не проведено жодної реєстра-

ційної дії державним реєстратором при виконавчому комітеті Криворізької міської ради, тому, починаючи з 28.06.96 року, всі юридичні особи, що зареєстровано Державним реєстратором Реєстру юридичних і фізичних осіб-підприємців—НЕ ІСНУЮТЬ...».

«В місті Кривому Розі існує фіктивна юридична особа, за Витягом №19538568 від 03.11.2014 р. із Державного реєстру юридичних і фізичних осіб-підприємців, з назвою "Криворізька міська рада", яка зареєстрована 21.05.1997 року у відсутність розпорядчого акту її засновника - територіальної громади - юридичної особи публічного права міста, у відсутність будь-яких норм на 21.05.1997 р. про органи місцевого самоврядування, оскільки ЗУ "Про місцеве самоврядування" вступив у законну силу лише 12.06.1997 року, і, починаючи з 21.05.1997 року юридична особа з назвою "Криворізька міська рада" веде свою незаконну діяльність з метою розкрадання місцевого бюджету та власності неформальної територіальної громади...».

«Фактично жодної територіальної громади - власника в державі Україна не створено тому, до цього часу, починаючи з 28.06.96 року, республіка (лат. мовою - справа громади) Україна проголошена, але не відбулася як справа громади.

Згідно з ч. 1 ст. 12 ЗУ "Про місцеве самоврядування", міський голова є **головною посадовою особою територіальної громади**, відповідно міста Кривого Рогу. Оскільки в Кривому Розі НЕ ІСНУЄ територіальної громади - юридичної особи публічного права власника, то і прийняти на роботу свою головну посадову особу - міського голову пана ВІЛКУЛА - вона не може...».

Таким чином, суть вимоги зводиться до наступного:

«На підставі вищезазначеного вважаємо за необхідне запропонувати пану ВІЛКУЛУ Ю. Г. розпустити суб'єкт господарської діяльності - юридичну особу приватного права з назвою "Криворізька міська рада", утворену 21.05.1997 року без розпорядчого акту її засновника - територіальної громади - особи власника міста Кривого Рогу у відсутність законодавчих норм для її реєстрації, та утворити орган місцевого самоврядування "Криворізька міська рада" шляхом її заснування територіальною громадою-особою власником цього міста, попередньо провівши загальні збори членів територіальної громади і утворивши таку юридичну особу публічного права, як "територіальна громада м. Кривого Рогу", та прийняття її статуту.».

(Закінчення на 4 стор.)

ПЕРЕДПЛАТИТЬ НОВУ ГАЗЕТУ!

На адресу громадської організації «Криворізьке міське правозахисне товариство» надійшов офіційний лист від Дніпропетровської дирекції ПАТ «Укрпошта», в якому зазначається наступне: «За повідомленням Державного підприємства по розповсюдженню періодичних видань «Преса», газеті «Промінь Просвіти Є» надано передплатний індекс – 60093».

Тому редакція нашої газети інформує, що є вже можливість **передплатити газету «Промінь Просвіти Є»**, скориставшись послугами «Укрпошти», звернувшись при цьому в поштове відділення за місцем вашого проживання. Дані про передплату розміщені на 11-й сторінці внизу «КАТАЛОГУ місцевих періодичних видань на 2017». Ціна передплати складається з вартості видання з додаванням вартості доставки його до читача.

Тож цьогорічна передплата на друге півріччя буде така: на один місяць – 5 гривень 42 копійки, на три місяці – 15 гривень 20 копійок, до кінця року – 27 гривень 74 копійки.

ЗАБЛОКОВАНІ...

Під чийм контролем перебуває український сегмент «Фейсбуку»?

Нещодавно впродовж одного дня я наштовхнувся в Інтернеті на два цікавих блога, автори яких зачепили одну й ту саму тему. Переповідати не стану — просто процитую їхні ключові моменти.

Перший блог належить Уріелю ШТЕРНУ, який іменує себе громадським діячем. Його я наводжу повністю — щоб не було закидів до мене та «Дня»:

«Спочатку були погроми...

В українському пространстві все чаще стали раздаватися призови фізического знищення євреїв. Это уже не просто одиночные выпады, «привычные» ругательства, характерные издевательства по национальному признаку. Подобные заявления начинают носить системный характер. А мы хорошо знаем! Если на сцене появляется ружье, то рано или поздно оно выстрелит! Свои призывы антисемиты подкрепляют «аргументами»: фотографіями ГИТЛЕРА, фотографіями жертв Освенцима, фотографіями массовых расстрелов евреев, в том числе и фотодокументами по расстрелам в Бабьем Яру. Все это можно легко найти в украинском «Фейсбуке». Антисемиты не прячутся. Это — реальные люди, с реальными фамилиями, с реальными адресами, с реальными фотографіями.

Я хотел бы задать украинским властям и спецслужбам очень простой вопрос: вы отдаете себе отчет в том, что будет дальше? Что последует за призывами в социальных сетях? И какие цели преследуют те, кто активизировал эту тему в украинском обществе? Как скоро на улицах украинских городов появится свастика? Когда на Крещатике появятся люди, которые будут кричать нам в лицо: «Heil Hitler!» И как скоро они открыто перейдут к еврейским погромам? Нам не страшно. За многие века ненависть к моему народу только сделала мой народ сильнее. Мы превращались в одно крепкое целое, в нацию, единую по-настоящему. Но обостренный инстинкт заставляет нас моментально реагировать на любые проявления нетерпимости в обществе. Именно благодаря нашей реакции — мы выживаем. А вот выживет ли власть, которая не замечает антисемитских призывов или просто не хочет их замечать? Как говорил

один американский писатель, евреи служат своего рода «системой раннего обнаружения» безнравственности для всех остальных».

Другий блог належить поетові й народному депутату Євгену РИБЧИНСЬКОМУ. В ньому автор розповідає, як його вкотре заблокували на «Фейсбуці» (на цілий місяць) за текст, який він дублює у своєму блозі. Ось головне з цього тексту:

«Невеличкий екскурс в історію для фанів генерала ВАТУТІНА і супротивників ШУХЕВИЧА.

Дехто каже, що цитата ЖУКОВА про «топить хохлов в Днепре» — це фейк. Можливо. Проте жертви битви за Дніпро перевищують найкращі військову операцію людуства — битву під Сталінградом. І це вже факт, абсолютна і переконлива істина. ...Доктор історичних наук, викладач Київського державного університету ім. ШЕВЧЕНКА Віктор КОРОЛЬ вказує на майже повну відсутність переправ через Дніпро: станом на 22 вересня 1943 року, в розпал переправи, на Букринському плацдармі знаходилося всього 16 понтонів. До 29 вересня 1943 року жодна з радянських армій не мала понтонних мостів на Дніпрі, що не дозволяло здійснювати в необхідних розмірах переправу на Букринський плацдарм військ, боеприпасів, техніки та палива. Через нестачу палива арміям фронту не була надана ефективна допомога авіацією. «Першими через Дніпро під страшним вогнем переправляли бійців штрафних батальйонів, — свідчить КОРОЛЬ. — Солдати пливли, тримаючись за дерева, колоди, дошки, і тонули тисячами».

«Ми просто не вміли воювати. Ми залили ворогів своєю кров'ю, заваляли своїми трупами», — пише письменник Віктор АСТАФ'ЄВ, безпосередній учасник тих боїв. Історики стверджують, що загальні втрати Червоної армії під час битви за Дніпро становили понад 400 тисяч осіб. ...Із 400 тисяч загинув за ці чотири місяці радянських солдат більшість загинула у вересні-жовтні саме на Букринському плацдармі. Значну частину з них складали так звані чорносвітники — цивільні із щойно взятих Червоною армією населених пунктів, силоміць мобілізовані комплектаційними підрозділами військових частин. Більшість цих жертв — на совісті керую-

чого операцією генерала ВАТУТІНА, який навіть дітей зі звільнених окупованих територій України заганяв у крижану дніпровську воду і топив... І нехай той, хто захищає чорне ім'я сталінського генерала-українофоба, спробує в середині жовтня в одязі перепливти Дніпро. Навіть без кулеметного вогню і без тисяч трупів на воді. Допливе — нехай поставить монумент ВАТУТІНУ в себе на балконі! І не забуде надіти колорадську стрічку на свою ватну дупу. Якщо, звичайно, допливе!»

А тепер порівняймо обидва тексти і замислімося.

Як на мене, те, що РИБЧИНСЬКИЙ говорить правду, не викликає сумнівів. Надто багато вже свідчень блокування «Фейсбуком» тих, хто не те що використовував «мову ворожнечі», «розпалював» і «підбурював», а просто цитував вірші ШЕВЧЕНКА чи вів мову про часник сорту «москаль» або згадував голову Закарпатської облдержадміністрації. Не раз утрапляв під бан, скажімо, знайий одеський художник Олександр РОЙТБУРД і багато інших знайомих дописувачів. Ну, а те, що ШТЕРН говорить правду (в сенсі наявності у ФБ специфічного ґатунку текстів і картинок), теж приймемо за правду.

І якщо обидва тексти правдиві, то гіпотезу про те, що український сегмент «Фейсбуку» контролюється російськими спецслужбами і використовується ними у війні проти України, можна вважати доведеною. Бо ж на місяць блокують Євгена РИБЧИНСЬКОГО невідомо за що (за згадку ШУХЕВИЧА? За критику на адресу сталінських полководців? За «мову ненависті» щодо тоталітаризму? Чи за слово «українофоб» на адресу генерала ВАТУТІНА? До речі, тут у блоґера помилка: українофобом генерал не був, бо цей уродженець Слобожанщини мав українське коріння і родове прізвище «ВАТУТЯ», лихого ж у тому, що ВАТУТІН настільки боявся СТАЛІНА й ЖУКОВА, що наказав форсувати Дніпро та наступати на Київ із Букринського плацдарму, хоча як добре освічений генштабіст добре розумів ідіотизм і злочинність цих наказів). А от персонажів з антисемітськими закликами, з посиланнями на ГИТЛЕРА, з усіма тими речами, про які пише ШТЕРН, виходить, чогось не

блокують і не викидають із ФБ, їх там чимало і вони почуваються вільно... Тож, як писав російський поет українського походження Володимир МАЯКОВСЬКИЙ, «якщо зірки запалюють, значить, комусь це потрібно». Кому? Риторичне запитання...

Ще одне. ШТЕРН чогось звинувачує у тому, що у «Фейсбуку» повно нацистських закликів, не команду Марка ЦУКЕРБЕРГА, а українську владу та спецслужби, які просто фізично не можуть заблокувати поширення екстремістських закликів у ФБ — хіба що взагалі його вимкнути в Україні... І чи не здається вам, що звинувачення українців у ледь не тотальному антисемітизмі — це очевидний перебір? А твердження, що все лихе, мовляв, починається з єврейських погромів і погроз на адресу євреїв, — чи повна некомпетентність, чи навмисна брехня. Більшовики, як відомо, таких погромів не чинили, натомість узимку 1918-го в окупованому Києві розстрілювали за українську мову, а наступного року забороняли «Наталку Полтавку» за те, що вона виконувалася «на этом контрреволюционном языке». Ба більше: в СРСР уже знищили мільйони українців і казахів, вибили майже всю кримськотатарську інтелігенцію і більшу частину української, вже почали депортації за етнічною ознакою (корейці, поляки, українські німці), а от із антисемітизмом допіру запекло боролися (на державному рівні він з'явився під час т. зв. «Великої Отчественной», але це окрема тема). Та й італійські фашисти аж до кінця 1930-х не просто були толерантними до євреїв: до уряду входили етнічні євреї, а МУССОЛІНІ заявляв про те, що антисеміти в чорних сорочках, мовляв, ганьблять горде ймення фашиста та всю партію. І навіть гітлерівці з початку 1935-го до кінця 1938-го не влаштовували погромів, а навпаки, залучали євреїв до участі в олімпійських командах... Тож «індикатор» ШТЕРНА — фальшивий і вкрай небезпечний у сенсі суспільно-політичної дезорієнтації. Інша річ, що і більшовизм, і фашизм, вчинивши вже страхотливі злочини, врешті-решт прийшли до антисемітизму — проте далеко не одразу, і це, знов-таки, інша й непроста тема.

Чи, може, панові ШТЕРНУ видається, скажімо, що Ігор ЛОСЄВ, критикуючи у «Дні» Вадима РАБИНОВИЧА і Євгена ЧЕРВОНЕНКА за їхні виступи та дії, тим самим закликає до єврейських погромів?

Утім, мабуть, достатньо. Розумний — усе зрозуміє, чи не так?

Сергій ГРАБОВСЬКИЙ, газета «День», 23 червня 2017 року

Жителі міста вимагають творення територіальної громади відповідно до Конституції України

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

ПОПЕРЕДЖЕННЯ щодо затвердження статуту територіальної громади в м. Кривий Ріг.

Цей документ учасники громадського заходу адресували згаданому уже міському голові, якого вони зазначають як особу, яка видає себе за головну посадову особу неіснуючої територіальної громади м. Кривий Ріг, та членам робочої групи з підготовки пропозицій щодо внесення змін до Статуту територіальної громади м. Кривого Рогу, підписанти попередження поставили перед адресатами вимоги щодо сприяння становленню повноцінної, відповідної конституційним нормам, територіальної громади:

«Встановити конституційний лад в Україні, шляхом проведення загальних зборів громадян, публічних власників з відкритим реєстром, та облікувати майно територіальної громади. Для затвердження статуту територіальної громади м. Кривий Ріг з районним поділом, для легалізації органів самоврядування, виконавчих комітетів, конституційних органів повинні бути проведені загальні збори громадян-публічних власників територіальної громади і держави, з протоколом загальних зборів жителів за постійним місцем проживання, за паспортними даними громадян України. Провести облік публіч-

ного майна територіальної громади. Без проведення загальних зборів громадян, дії юридичних осіб приватного права, які зареєстровані в реєстрі юридичних і фізичних осіб-підприємців з назвою «Криворізька міська рада» та юридичних осіб приватного права з назвами «..... районні ради», їхні рішення не мають відношення до громадян України і не поширюються на громадян України...».

Підписантами запропонований головним посадовим особам територіальних громад, головам сільських, селищних, міських рад алгоритм встановлення Конституційного ладу в територіальних громадах. Частину запропонованих заходів наводимо нижче:

1. Провести загальні збори членів (або представників) громадян України Вашої територіальної громади відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про затвердження Положення про загальні збори громадян за місцем проживання в Україні», <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3748-12>. На цих загальних зборах прийняти Статут територіальної громади, обрати голову та секретаря територіальної громади, а також заснувати власні органи державної влади відповідно до статті 143 Конституції України.

2. Повідомити органи, що існують на території територіальної громади, про припинення їхньої діяльності за Протоколом загальних зборів територі-

альної громади та утворення на загальних зборах територіальної громади конституційних органів державної влади (за ст.5 Європейської Хартії місцевого самоврядування), власності територіальної громади (за ст.143 Конституції України);

7. Замовити, оформити та затвердити проект інвентаризації майна та ресурсів на території Вашої територіальної громади.

8. Сформувати реєстр громадян України, членів територіальної громади — власників майна та ресурсів на Вашій території.

9. На основі зазначених та затверджених на загальних зборах громадян України — членів (або представників) територіальної громади, матеріалів, починати господарювати на своїй території в Конституційному полі України, примножуючи частку НАЦІОНАЛЬНОГО багатства України, що розташована на території вашої територіальної громади.

Вимоги та попередження до міської влади були зареєстровані кожним підписантом, після чого учасники акції роз'їхалися до районних рад, де також попередили існуючу владу про злочин і зареєстрували відповідні документи, роздавши копії іншим громадянам.

Микола КОРОБКО

МІХЕЇЛ СААКАШВІЛІ ЗВЕРНУВСЯ ДО КРИВОРІЖЦІВ: «ДАВАЙТЕ МИ БУДЕМО НАСТУПАТИ!» - І У ВІДПОВІДЬ КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГРУЗІЇ ОТРИМАВ... ЯЙЦЕМ

Приїзд Міхеїла СААКАШВІЛІ, Президента Грузії з 25 січня 2004 по 25 листопада 2007 і з 20 січня 2008 по 17 листопада 2013, в недавньому минулому – голови Одеської обласної державної адміністрації і нишнього лідера «Руку нових сил», посеред червня до Кривого Рогу, з одного боку, був несподіваним, з огляду на нерозвинутість українського громадянського суспільства в цьому місті, а з іншого – прогнозованим, якщо враховувати антиолігархічну налаштованість у його виступах. Хоч сама зустріч із криворіжцями біля магазину «Фокстрот» на 95-му кварталі була нетривалою (значно менше півгодини), а на дев'ятій хвилині після його слів, винесених у заголовок цього матеріалу, повз моє вухо пролетіло з натовпу й ляпнулось в його безрукавку на животі яйце, антиолігархічна спрямованість візиту до Кривого Рогу була беззаперечною.

А розпочав свій виступ він такими словами: «Я давно хотів приїхати у ваше приголомшливе місто. Я приїхав тому, що група молодих активістів, дуже цікавих журналістів, мене запросили й показали, що у вас відбувається з муніципалітетом і з корупцією». Далі він звернув увагу присутніх (а їх було більше двохсот чоловік) на те, що за такого бюджету міста, «п'ять з половиною мільярдів гривень», «можна було просто озолотити приміщення, вулиці...», а між тим, за його оцінкою, «це - історія не тільки вашого міста, а й усіх великих міст України. Куди не поглянеш (від Ізмаїла й Одеси до Запоріжжя), всюди й всюди гроші перетікають в одні руки, а потім - вони купують журналістів, політиків, партії і знову отримують ще більше грошей».

Говорячи про вчорашній Радянський Союз і наступну його долю, Міхеїл СААКАШВІЛІ підкреслив, що потім поступово економічні зв'язки (особливо - з Росією) були розірвані. А після цього продовжив: «І внаслідок відомих причин всі міста і всі промислові зони реально опинились під загрозою катастрофи: або Україна буде розвиватися швидкими темпами - ці міста піднімуться - й тоді

у кожного з вас і ваших дітей буде перспектива, або (як нам обіцяють) Україна буде зростати на 1-2 відсотки ВВП за рік, і тоді ми, дивлячись на цифри, дійдемо тільки до рівня останнього року часів правління ЯНУКОВИЧА... аж через двадцять років. Тобто, років через двадцять ми будемо жити так, як при ЯНУКОВИЧУ. Але якщо така ситуація буде залишатися, то тоді Україна буде розпадатися... і тоді війна і розруха підуть ще далі... Тому тут - не просто прифронтова зона, тут якраз проходить межа між тим, буде Україна чи не буде, матиме вона майбутнє чи ні». Він після цих своїх слів підкреслив наступне: **«В цілому мені здається, що ми підійшли до якоїсь межі, після чого Україна різко піде вперед або, вибачте, її взагалі не стане у цій формі...».**

Продовжуючи свій виступ з наголосом на те, що Україна має зробити рішучий вибір, він сказав:

«Все треба змінювати, весь політичний клас. Не можна, щоб протягом 25-ти років були в управлінні одні й ті ж люди, які діють так, немов Лебідь, Рак і Щука, і що (як би вони не сідали) нічого у них не виходить. Тому все можна легко зробити, якщо ми всі візьмемося за руки».

Зробивши наголос на тому, що особисто у нього немає особистих амбіцій і йому не треба посад (зазначивши при цьому, що Петро ПОРОШЕНКО двічі пропонував йому посаду прем'єр-міністра України), він заявив: «...але я не хотів би бути, як сьогодні ГРОЙСМАН. Я хотів би реально добре й корисне зробити для людей. І тому НАСТАВ МОМЕНТ, КОЛИ ТРЕБА ПОЗБАВЛЯТИСЯ ВІД ОЛІГАРХІВ... Це одні й ті ж (5-6 чоловік), які реально володіють всією країною... Олігархи мене дуже не люблять...».

Після цього його виступ продовжувався в такому руслі:

«Мені здається, що всі ми повинні мобілізуватися й примусити їх (олігархів - С.З.) змінити виборне законодавство, привести нових людей на всі рівні влади, скасувати депутатську не доторкан-

ність, зробити так, щоб відкликати депутатів було дуже легко...». Потім - про «посадку» олігархів «за 25-річний розграбунок» - у камери.

А також Міхеїл СААКАШВІЛІ говорив про можливі основні моменти програми тих політичних сил, які мають після правління олігархів прийти в Україні до влади:

«І хто б новий не прийшов, у всіх має бути записано в програмі: ЛІКВІДАЦІЯ ОЛІГАРХІВ ЯК КЛАСУ, ПОСАДКА ОЛІГАРХІВ, ПОСАДКА ТИХ ПОСАДОВИХ ОСІБ, ЯКІ ГРАБУВАЛИ, ВВЕДЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНИХ СУДІВ і доведення тих справ, які лежать в НАБУ, до кінця. І ДЛЯ ЦЬОГО МИ ПОВИННІ НАСТУПАТИ. А ВОНИ БУДУТЬ НАСТУПАТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВИПАДКУ.. кожного дня (якщо ми будемо давати можливість це робити). ДАВАЙТЕ МИ БУДЕМО НАСТУПАТИ!..».

І от саме після цих слів у Міхеїла СААКАШВІЛІ з натовпу полетіло яйце...

Після деякої (дуже короткої) перерви Міхеїл СААКАШВІЛІ продовжив свій виступ:

«Ці всі шавки олігархів... є прекрасне українське слово: посіпаки й підлабузники. І ніякі виродки, що бігають там (хто - з зеленкою, хто - з яйцями) не зможуть нас примусити зійти з правильного шляху. А правильний шлях: «ОЛІГАРХІВ - В ТЮРМУ».

Треба сказати, що Міхеїл СААКАШВІЛІ говорив не тільки російською мовою, але й (уже наприкінці свого виступу) - українською, коли, зокрема, сказав:

«Наступного разу, коли буде нова хвиля (а вона буде обов'язково, я буду її разом з вами робити, я хочу, щоб Кривий Ріг сказав своє слово... Що б вони не робили, їм нас не залякати! Ми знаємо, як захищатися... Україна має бути наддержавою Європи».

А щодо можливої долі олігархів Міхеїл СААКАШВІЛІ заявив наступне:

«... а зеленки вони будуть кидати один в одного, коли будуть сидіти в камерах...»

Сергій ЗІНЧЕНКО.
На світлинах: Міхеїл СААКАШВІЛІ виступає; серед людей на 95-му кварталі.

Фото автора.

СВІТЛЕ СЛОВО ВІД СЕРЦЯ

УКРАЇНА – ЯК СОНЦЕ

Дика згряя ординська на землю творців налетіла,
Розтривожила світ тим нахабством, гвалтує й краде,
А тим часом, сп'яніла від крові, всім оголосила,
Що воює за мир, який разом із нею гряде.
Стали мужньо на захист землі вояки і цивільні,
Ті, що знали всю ціну ворожій ординській брехні,
Бо вони добровольці були, а не ті підневільні,
Що під гавкіт наказів стріляють в людей на війні.
І застрягла орда, що хотіла парадом в столицю
Свої пики дешеві на хтивих ногах занести,
Як нацисти колись, - розіп'ясти її, світлицю... -
Не пустили герої, хоч їм довелося лягти
В рідну землю, так густо политу і потом, і кров'ю,
Що на ній пророста колосками до сонця, в росі,
Ще прадавнє насіння, зігріте з небес із любов'ю,
Коли дика орда плюндрувала наш степ на Русі.
Тож сьогодні - це битва красивої і молодій
Україні творців, що з минулого сонцем прийшла,
Щоб зігріти цей світ, в холод загнаний злого ордою,
І щоб вигнати страх, який хижка орда принесла.

Іван БІЛОХРЕСТ,
Кривий Ріг

У Дніпрі з'явиться біогазова електростанція, яка перероблятиме залишки стічних вод

Надсучасна електростанція, яка буде переробляти залишки стічних вод у електроенергію найближчим часом з'явиться у Дніпрі. Про це повідомляє «Дніпроград» із посиланням на Дніпропетровську ОДА. Меморандум уклали між Дніпровською мерією, КП «Дніпроводоканал», Дніпропетровською обласною державною адміністраці-

єю та ТОВ «Біо Енерджі Дніпро», яка є дочірньою компанією австрійської фірми APS Power Technology GmbH.

«На Дніпропетровщині втілюємо енергоефективні технології, які дозволяють економити державні кошти та дбати про екологію. Впроваджувати прогресивні технології допомагають вітчизняні та іноземні інвестори. Черговий такий проект - будівництво біогазової електростанції. Цю австрійську технологію широко використовують в Європі, першою в Україні її запроваджує Дніпропетровщина», - зазначив радник голови Дніпропетровської ОДА Юрій Голик.

Надсучасна електростанція з'явиться на базі Дніпроводоканалу та перероблятиме мул, який виникає під час очистки стічних вод. Раніше цей мул збирали у відстійниках, площа яких постійно зростала. Через це виникає ряд екологічних проблем, які рано чи пізно потрібно було вирішувати. Біогазова станція у цьому випадку дає змогу значно зменшити шкоду навколишньому середовищу, а також отримати дешеву енергію.

«Це - важлива подія. Проект був реалізований завдяки нашій плідній співпраці з Дніпропетровською облдержадміністрацією, яка допомогла виділити землю. Така ініціатива - перша в Україні. Всі документи готові. Завод має бути зведений протягом 15 місяців», - заявив Борис Філатов.

Електростанція буде мати потужність у 25,5 МВт енергії на рік. Цього вистачить, щоб забезпечити електроенергією великий промисловий комплекс або 10 багатопверхівок. «Проект реалізуємо завдяки співпраці з ДніпроОДА. Протягом 15 місяців він буде реалізований», - повідомив міський голова Дніпра Борис Філатов.

Електростанцію побудують за рахунок австрійських інвесторів. Будівництво розпочнеться вже наприкінці цього літа. Раніше повідомлялося про початок будівництва асфальтового заводу на Дніпропетровщині.

Антон МОРОЗ,
сайт «Дніпроград». 26 червня 2017 року

"Комуналка" і вільні люди

Раніше, в часи Радянського Союзу, за змістом часто вживаного, розмовного в побуті слова «комуналка» стояло значення такого всім тоді відомого поняття як «комунальна квартира» (це ізольоване житлове приміщення, квартира, в якій проживали в окремих кімнатах по кілька сімей). Сьогодні ж у побуті «комуналка» найчастіше пов'язується з наданням та оплатою комунальних послуг. Послуги часто надаються низької якості, а плату вимагають по повній, в той час, як у мешканців будинків і квартир так само часто не вистачає коштів, аби оплатити ті послуги, що врешті певною мірою робить громадян залежними від їх надавачів, не вільною насправді. Й особливо часто виникають суперечки й конфлікти, коли реально ринку надання таких послуг не існує, а в ролі надавача виступає ПРИВАТНА монополія. В цьому розрізі ми й будемо подавати матеріали під цією рубрикою

"Віслюкова" впертість ЦОКУ

На аргументовану думку багатьох фахівців ціни на електроенергію для населення не обґрунтовано досить суттєво завищені. При цьому якість обслуговування та реакція на заяви, скарги, звернення громадян у місті Кам'янському в центрі обслуговування клієнтів (ЦОК) ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго» залишається незадовільною. До такого висновку я дійшов, спілкуючись з кількома жителями Кам'янського, що звернулись зі скаргами до міського ЦОКУ. В цьому ж переконався і я сам. Уклавши 8 серпня 2016 року нову угоду з міським ЦОКом ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго», я помітив, що у мене виникли неіснуючі (зі стелі взяті борги за спожити електроенергію, хоча на той момент укладання угоди не мав жодної копійки боргу. Про міфічні борги мені щомісяця почали надходити телефоном SMS-повідомлення від ЦОКУ.

Не зважаючи на постійно зростаючий тягар житлово-комунальних послуг на родинний бюджет, я як законослухняний і пунктуальний громадянин розраховувався за ці послуги вчасно: 1-3 числа поточного місяця за кожний попередній. І так діяв з місяця в місяць.

У відповідь на мою заяву від 8 лютого 2017 року на ім'я начальника ЦОКУ А.С. НІГОЯНА про безпідставність нарахування боргів, отримав пояснення від 13 лютого, в якому очільник ЦОКУ виправдовував дії своїх підлеглих, посилаючись на «Правила користування електроенергією для населення», затвердженими Кабінетом Міністрів України від 26 липня 1999 року № 4357, зі змінами та доповненнями. Але ж згідно з п. 20 згаданих «Правил...», розрахунковим періодом для встановлення розміру сплати за спожити електроенергію є календарний місяць. А плата за спожити електроенергію протягом розрахункового періоду має вноситися не пізніше 10-го числа наступного місяця. Тобто, я постійно розраховуюсь за спожити електроенергію згідно з діючим тарифом і у повній відповідності до вимог «Правил...». Наведу далі конкретний приклад.

Так, 1 квітня 2017 року за спожиті протягом березня 2017 року 173 кіловат/години електроенергії у відповідності до вчоргове підвищених тарифів я заплатив 212,64 гривні. До цього варто додати, що станом на 1 березня 2017 року я мав 2,87 гривні переоплати, підтвердженою, до речі, SMS-повідомленням від ЦОКУ. Тож, здавалося б, все гаразд. Тим більше, що 4 квітня я отримав SMS-повідомлення від ЦОКУ з проханням сплатити до 14 квітня дещо меншу суму: 204,73 гривні. Іншими словами, логічно міркуючи, я вважав, що тепер у ЦОКУ немає жодних підстав для нарахування мені чергового боргу. Наївна людина!.. Бо вже 7 квітня я отримав «унікальне» SMS-повідомлення від ЦОКУ, яке підтверджувало оплату в розмірі 212,64 гривні та зазначало вже не про 2,87 гривень переоплати, котрі хутко кудись зникли, а в черговий раз «намалювали» борг – 11,53 гривні (?). – Якось незбагненна арифметика ЦОКУ, чи не так? Тож, посилаючись на цей факт, - я 24 квітня звернувся до начальника ЦОКУ А.С. НІГОЯНА з проханням навести лад у своїй установі. Адже я на власному прикладі переконався, що це не якийсь поодинокий прикрий перерахунок (бо з ким не буває?...), а, швидше за все, - ганебна практика. Майже миттєво, вже 25 квітня, від керманіча ЦОКУ прийшла відповідь, в якій він вчоргове завзято повністю виправдовував дії своїх підлеглих, захищаючи «честь мундиру» та нехтуючи правами споживача електроенергії. При цьому очільник ЦОКУ посилався на факт знімання показників лічильника контролером РЕМ, яке було проведено в нашій квартирі

(увага!)...5 квітня. виявляється, спритні підлегли А.С. НІГОЯНА приплюсували до 173-х кіловат-годин березня ще 16 кіловат-годин електроенергії, спожитою моєю родиною 1-5 квітня. Пробачте, але ж згідно з вимогами «Правил...» розрахунковим періодом є календарний місяць (в цьому випадку – березень, за який я розрахувався ще 1 квітня!). Очевидно, керівництву ЦОКУ варто серйозно переосмислити свої вчинки та дії підлеглих і повернутися обличчям до споживачів електроенергії.

А ще я двічі звертався до начальника ЦОКУ з проханням припинити надсилати мені SMS-повідомлення. Бо, по-перше, вони надходять вже після здійснення оплати належної суми відповідно до показів лічильника за календарний місяць та відповідно до діючого тарифу. А по-друге, дані ЦОКУ, які наведені в тих повідомленнях, щоразу викликають здивування, оскільки не відповідають дійсності і в своїй абсолютній більшості суттєво завищені. А тому невідомо, який же сенс у такого штибу повідомленнях. Та, попри ці мої прохання, зневажаючи права споживачів, ЦОК продовжує надсилати мені нікчемні SMS-повідомлення, які тільки відбирають час у співробітників ЦОКУ, а за своїм змістом нагадують рубрику «Страшне перо не в гусака» колісь дуже популярного українського сатиричного журналу «Перець».

До речі, відповідно до положень додаткової угоди до вже попередньо укладеної з міським ЦОКом, в графі «Обов'язки начальника» в п. 21 чітко зазначено: «Направляти Споживачу SMS після отримання SMS-запиту». Але жодних такого штибу запитів я не надсилав. А це означає, що немає ніяких причин турбувати споживача своїми оманливими SMS-повідомленнями.

І тут ще варто нагадати ЦОКУ про те, що далеко не кожний житель Кам'янського має мобільний телефон, а через це підписувати додаткову угоду до вже раніше укладеної, на мій погляд, не треба, бо це недоцільно.

Не можу оминати й ще одне, яке має відношення до діяльності названого ЦОКУ. Так, зокрема, 19 травня 2016 року Верховна Рада України повернула нашому славному козацькому місту історичну назву, Кам'янське, - відповідно до вимог Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки». Брутально порушуючи цей Закон України, керівництво ЦОКУ ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго» продовжує використовувати колишню комуністичну назву нашого міста, без змін залишаються й реквізити установи. Та що це: тихий спротив надважливому процесу декомунізації чи безповідальне ставлення до необхідності виконувати вимоги вищезазначеного Закону України? У будь-якому випадку, треба терміново виправляти ситуацію. Шануймо нашу історію! Пізнаваймо незалежні історичні факти, спалюючи комуністичним тоталітарним режимом! Адже не зробивши належних висновків з минулого, важко упевнено і з вірою в серці крокувати в майбутнє.

Сергій ЛЯХ, ветеран праці, пенсіонер, член Народного Руху України та «Просвіти».

PS. Окремо хочу звернути увагу на факти надто повільного переказу грошей громадян, наприклад, з поштового відділення на рахунок ЦОК ПАТ «ДТЕК Дніпрообленерго». В сучасних умовах ця процедура в межах одного міста чомусь триває аж кілька діб, так би мовити, зі швидкістю черепахи. Дивно...

Якщо партія не створює лідерів, їх створює вулиця – Дмитро ПОТЕХІН

Після перемоги на виборах у Франції руху Емманюеля Макрона «Республіку, вперед!», якому є лічені місяці від народження, оглядачі задаються питанням, про те, що відбувається з політичними партіями в Європі. Чи вони вже не спроможні виростити національних лідерів? І чи ж не у більшій небезпеці є країни на Сході Європи, де партії в традиційному сенсі ще і не були створені. Хто прийде на зміну президенту Росії Володимиру Путіну, якщо в країні немає опозиційних партій? І чи наступник президента України Петра Порошенка прийде з партії чи чергового руху, що носить ім'я його лідера? Про це говоримо з українським політологом Дмитром Потехініним.

– Я думаю, це – тенденція, спільна для старої Європи і для нашої частини Європи, української. Це – зневіра людей в політиках і більша довіра до людей, і зокрема до політиків, які будують свої стратегії на основі ідей і принципів громадянських рухів спротиву більше, ніж на моделях традиційної партійної політики. Бо Макрон використовував стратегії, які звичайно використовують неопартиї рухи спротиву для повалення диктаторів і для протидії авторитарним режимам. І я думаю, що ефективність стратегії Макрона якраз, зокрема, в тому, що вони скористалися методами створення руху, і завдяки цьому руху перемогла його партія.

– Деякі оглядачі говорять про те, що в цьому є дуже велика небезпека для Європи, тому що ці рухи непередбачувані, ми не знаємо їхньої історії, тобто фактично не було. Ми не знаємо, наскільки їм можна довіряти, і що вони можуть зробити в майбутньому. Тобто цілком може бути, що наступні вибори Макрон вже буде виборювати не з традиційними французькими партіями, а з такими партіями, як «Національний фронт», який набере ще більшої сили і підтримки, тому що він якраз буде себе позиціонувати як позасистемна партія.

– Я думаю, що цей ризик є, але він невеликий. Тому що націоналістичні, антидемократичні, неліберальні, часто прокремлівські партії себе дискредитували. І чим далі, тим буде простіше демонструвати те, що вони не лише антибрюссельські, але насправді антиєвропейські і прокремлівські, і проавторитарні, тому, навіть попри те, що Макрон буде, звичайно, на наступних виборах сприйматися як звичайний політик, а не політик, який буде свою стратегію на основі громадянських рухів, все одно я думаю, що будуть стратегії протидії антиєвропейським, промосковським праворадикалам у Франції.

– У Росії позасистемний політик Олексій Навальний є фактично єдиною опозицією до нинішнього президента Володимира Путіна. І шляхи зміни влади, які обговорюють зараз у Росії, – деякі з них виглядають як палацовий переворот. Тому що говорять про те, що владна еліта швидше поміняє Путіна на Навального, ніж зможе погодитися на повну зміну, перезапуск всієї політичної системи. Тому що політичних партій як таких немає.

– Ну, так. Справа в тім, що Росія фактично захоплена путінською терористичною організацією, і саме ця організація

терористична веде війну проти України. Тому є специфіка, безумовно, і Ви праві, немає в Росії політичних партій. І в Росії взагалі за великим рахунком в сучасному цивілізованому сенсі слова політики немає, тому є ризик, що Путін буде приборканий силами, які якщо не одразу, то з часом перетворяться на такі самі, путінського типу. Особа Навального говорить про це. Попри те, що, звичайно, він бореться проти цієї системи, але він як тип політика – це також авторитарне лідерство. І тому невинувато, що саме Навальний став лідером російської опозиції.

– Чи безпечена від таких сценаріїв Україна? Оскільки ми знаємо, що і в Україні партії – це були такі вождистські проекти: «Блок Петра Порошенка», партія Юлії Тимошенко і так далі. Вони будувалися під одну оболонку. А справжня політична конкуренція вимагає конкуренції в самій партії. Потім конкуренцію між партіями. В Україні була спроба створити партію нового зразка, нового типу, справді політичну партію, «Самопоміч», але ми бачимо зараз кризу навіть цієї спроби. Як Ви бачите подальший розвиток українських партій. І чи можуть вони виростити національного лідера?

– Я думаю, що тут важливі і самі партії, і внутрішня конкуренція. Мені здається, Україна в цьому сенсі вмє контролювати лідерів, і це абсолютно нормально. В Україні завжди швидкість опритомнення від лідерів висока. Ми бачили багато разів вже, коли обраний лідер втрачав підтримку після того, як демонстрував нездатність забезпечити не просто якісь одноосібні рішення, а ефективне врядування. І в цьому сенсі Україна виглядає дуже оптимістично. Безумовно, багато є проблем досі з врядуванням, але є всі умови для того, щоб не відступило авторитарного відкату. У випадку, якщо будуть спроби встановити авторитарне правління, українське громадянське суспільство буде чинити спротив.

– Якщо Ви бачите роль партій в політичному процесі в Україні в майбутньому?

– Високою. Консенсусна модель демократії, тобто парламентської республіки, не може існувати без потужних демократичних відповідальних партій. Безумовно, це майбутнє України.

Марія ЩУР, радіо «Свобода», 24 червня 2017 року
В ефірі Радіо Свобода, як Марія Щур, із 1995 року. Кореспондент, ведуча, автор програми «Європа на зв'язку».